

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vetere Clerico, Monacho, Clerico-Monacho, Libri Tres

Primus veterem habitum: Secundus conuictum ac disciplinam: Tertius honores ac priuilegia describit

De Clerici, Monachi Vetere Institvto. Liber Primvs - Distinctus in tres Partes. In quibus, praeter veterem eorum habitu[m], multa quoque inserta de veste veterum laicorum. Breuiterq[ue] explicata singulorum origo, & antiquitas.

Landmeter, Laurentius

Lovanii, 1626

Cap. III. Explicatur Baronius. Eius occasione de monasterio S. Mariæ in monte Carmelo digreßiuncula.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11007

ET MONACHORVM HABITV. 107
Anthonij per eum factam promulgationem, vitam cœnobiticam minus fuisse in usu. licet enim nunquam antea defuerint viri sancti, qui seorsim ab alijs agerent solitarij; atque ingruentium persecutionum occasione, potissimum laterent in speluncis & cauernis terræ: vt tamen esset tam virorum quam mulierum cœtus, qui monasticam exercerent disciplinā, id primū accepit Roma ab Anthonio isto magno per Athanasium Episcopum Alexandrinum à Romanā verò Ecclesia velut promptuario disciplinæ, aliæ omnes occidentalis orbis Ecclesiæ, mutuatae sunt. Ita Baro-
nius.

Anno
Christi
328.

C A P V T III.

Explicatur Baronius. Eius occasione de monasterio S. Mariae in monte Carmelo digressiuncula.

Sunt tamē qui de his ambigāt, imò Baro-
nij sententiā minus modestè perstringant; contendētes vitam monachorū cœ-
nobiticam

O 2

nobiticam

nobiticam in ijs Religiosis qui dicuntur S. Mariæ de monte Carmelo ad tempora Anthonij & longè vltra durasse.

*Lege
Carthag.
de arcan.
Dei lib.
27. hom.
2.*

Docent hi primò. Eliam, Elizæum, ac filios prophetarū in monte Carmelo vitam egisse verè ac propriè monasticā. Secūdò. Ab his ad Christi vsq; tēpora in eo monte nunquam Monachos defuisse. Tertiò. Christo prædicanti eos statim accessisse, ab eo & Matre Dei-parâ frequentatos. ab hac etiam singulariter dilectos, præscia nimirum ab ijs in monte Carmelo primum Sacellum sibi dicandum, cum singulari cultu. Quartò. Post Christi gloriosum in cælos ascensum, fuisse eos in messe Evangelicâ colligendâ strenuos Apostolorum cooperarios. Quintò. Deiparæ in cælos adsumptæ primum Sacellum in latere montis Carmeli ædificasse, ad quod frequentissimus fuerit è totâ Syriâ fidelium concursus. Sextò. Fuisse illius monasterij alumnum Iohannem XLIV. Episcopum Hierosolymorum, à quo sit eis Regula præscripta, in libro quem scripsit ad Caprasium

*Habitat
Bibiot.
ss. PP.
107. 4.*

ET MONACHORVM HABITV 109
prafium Monachum. Septimò. Conti-
nuatam in eo monte vitam cœnobiticam
ad annum Christi M. CCXCIV. *Eo enim*
anno (inquit Auctor fasciculi temporum)
ciuitas Acconis à Sarracenis destruitur. Ac
demum Deipara Maria in Carmelo mona-
sterium, ad quatuor milliaria ciuitati vici-
num ab eis igne concrematur, fratribus in eo
degentibus perfidorum gladijs trucidatis. Et
tunc (proh dolor!) ordo Carmelitarum mel-
liffuum locum ex toto perdidit, in quo ab Elia
& Elifai tempore, duobus millibus, ducentis,
& viginti vno annis perftiterant.

Probant pleraque eorum auctoritate
Pontificum, qui in fuis diplomatibus do-
cent, Carmelitas, *Sanctorum Prophetarũ,*
Elia, Elifai, Enoch, & aliorum Sanctorum
Patrum qui montem Carmeli inhabitauerunt
iuxta fontem Elia, fucceffionem heredita-
riam tenere.

Congeffit præterea pro horum proba-
tione Carthagena vir doctiffimus, Aucto-
rum ferè myriadem. Quem tu lector vide.
nec enim mihi animus eft fufius de illis a-

Sixtus
iv. in
Bulla,
qua inci-
pit, Dum
attenta.

Car-
thag.
fup.

gere. Obiter tantum aduerto, non ita adferuisse Illustrissimum Baronium, Anthonium vitæ cœnobiticæ restitutorem, vt existimasse credendus sit, eam post primorum Christianorum tempora ad Anthonium vsque prorsus ac vbique interruptam. Sciebat enim indubiè vir ille magnus & polyhistor, monasterium Heleni Episcopi iuxta Alexandriam, in quo habitum monasticum Eugenia virgo & martyr, sexum dissimulata suscepit temporibus Seueri Imperatoris. nouerat monasterium S. Briennæ in ciuitate Sibapoli in finibus Assyriorum; ex quo, persequente Diocletiano, generosa virgo & martyr Frebonia, omne tormentorum genus experta sed non superata, prodiuit. Sed quia Sanctas illas Cōgregationes, frequentium persecutorum turbo disperferat, *quando* (inquit idem Baronius,) *non tantum Christiani simul agentes & conuentus publicè celebrantes, sed & latentes in penetralibus alijsque latibulis quesiti, abripiebantur ad necem: coacti fuere plures Monachi se in deserta*
 loca

Vide SU-
 RIS 25
 Decemb.

SUR. 13.
 169.

ET MONACHORVM HABITV. III

loca abdere; neque prius in vnum corpus conuenerunt, quam S. Anthonius *diuino adflatus numine*, dispersos per solitudinem Monachos in vnum collegit, & in diuersis locis, tanquam in diuersis aluearÿs apum examina, distribuit. Vnde scripsit S. Hieron. *Eos ex parte verum dicere qui Anthonium adserunt propositi monastici caput. non tam quod ipse ante omnes, quam quod ab eo, omnium excitata sint studia.*

*in vita
Pauli
Thebani.*

Et quidem si sermo sit de vitâ cœnobicâ monachorum Palæstinorum, occurrit mihi de monachis montis Carmeli dubium, intricatius quam nodus Gordius. Scribit Sanctus Hieronymus in vitâ Hilarionis, *Necdum tunc monasteria erant in Palæstinâ, nec quisquam monachum ante Hilarionem in Syriâ nouerat. ille fundator & eruditor huius conuersationis & studij in hac prouinciâ primum fuit.*

*Hilar.
secessit
in Ere-
mū an.
Domini
301.*

Verba apertissima sunt, & quæ non admittant vllam tergiuersationem. Si ergo ita est, & ante Hilarionem non erant.

112 DE VETERE CLERICORVM
erant monasteria in Palæstina, vbi erat
monasterium montis Carmeli? Deinde
si hoc monasterium ob sacellum Deipa-
ræ Virgini sacrum à *Palæstinis, Phenici-*
bus, Galileisque maxime fuit frequentatum,
quomodo ante Hilarionē *nemo Monachū*
in Syriā nouerat? An monasterium fre-
quentabatur, & monachi nesciebantur?
Præterea, si ab hoc monte vt à fonte quæ-
vis alia monachorum instituta deriuata
sunt (hoc enim volunt Auctores illius
opinionis) quomodo Hilarion in Syriā
monasticae conuersationis & studij primus
fundator & eruditor? An dicemus Hie-
ronymum hæc omnia ignorasse, qui ipse
Monachus inter Syriæ Monachos bonā
ætatis partem triuit, qui toties Palestinæ
loca sacra lustratus est, qui monachorum
non tantum Syrorum sed & Aegiptiorum
instituta scrutatus est, vitas descripsit, hi-
storias profecutus est? Non legerat Hie-
ronymus Iohannis Hierosolymitani institu-
tionis, (si quidem verè, ille eas scripsit)
hominis sibi synchroni, optimè noti, &
cuius

cuius libros diligētissimè euoluerat, quod diceretur Iohannes ille ad errores Origenis declinare? Denique, si verum est in illo monte ab illius religionis fratribus primum Deiparæ sacellum dedicatum, vicinarum gentium peregrinatione celeberrimum: quid est quod Paula Romana, omnia sacra loca religiosissimè visitans, Carmelum præterijt? Aut si non præterijt, quid est quod S. Hieronymus totam Sanctæ illius feminæ peregrinationem accuratè describens, hoc tacuit; præsertim cum disertis verbis expresserit Sareptam Sidoniorum in quâ Turris Eliæ, Dor urbem quondam potētissimam, Turrem Stratonis siue Cæsaream, inter quæ mediusediacet Carmelus? Ego hîc hæreo, nec nodum soluo: faciat qui voluerit & potuerit. Pergo.

*In Epist.
Paulæ.*

P C A-